

[Justitsministeren]

ste år, om ændringer i internationale konventioner på transportrettens område.

Da det ikke er hensigten at ændre størrelsen af begrænsningsbeløbene, er lovforslaget af overvejende teknisk karakter. Vi har ment, at det i forslaget er nødvendigt at redegøre for de komplicerede transportretlige regler og ændringer i det internationale valutasystem. Lovforslaget og bemærkningerne hertil har derfor nødvendigvis fået et ret teknisk præg, som kan gøre det vanskeligt tilgængeligt, men jeg vil naturligvis være villig til under udvalgsbehandlingen at redegøre nærmere for forslagens indhold.

Med disse ord skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om værn for dyr. (Æglægningsbure).

(Lovforslag nr. L 58).

Lovforslaget indeholder en ændring af det gældende forbud mod anvendelse af æglægningsbure, idet forbudet erstattes med en ordning, hvorefter veterinærdirektoratet kan meddele tilladelse til anvendelsen af burene på nærmere vilkår, der fastsættes af justitsministeriet.

Det gældende forbud blev indført ved dyreværnsloven (lov nr. 256 af 27. maj 1950). Der er ikke efter loven mulighed for at dispensere fra forbudet.

Igennem de senere år har der været et betydeligt antal henvendelser til justitsministeriet og landbrugsministeriet fra landbrugets organisationer om ophævelse af forbudet. Baggrunden for henvendelserne har bl. a. været, at man i de øvrige fællesmarkedslande og i Sverige ikke har noget forbud mod anvendelse af æglægningsbure, og at anvendelse af æglægningsbure har klare fordele fremfor andre produktionsformer.

Det veterinære sundhedsråd, der virker som rådgivende organ for justitsministeriet i dyreværnsspørgsmål, gav i udtalelser af 20. april 1975 og 20. oktober 1976 udtryk for, at rådet ikke ud fra dyreværnsmæssige hensyn fandt tilstrækkelig begrundelse for at fastholde det eksisterende forbud. Rådet angav imidlertid samtidig en række vilkår, der af dyreværnsmæssige grunde måtte stilles til

hold af høns i æglægningsbure. Disse vilkår vedrørte navnlig areal pr. høne, burhøjde, truglængde pr. høne og lys- og ventileringsforholdene.

Herefter sendte justitsministeriet sagen til udtalelse hos en lang række myndigheder og organisationer.

Som følge af de meget forskelligartede holdninger, som kom til udtryk i svarene, fandt justitsministeriet det mest hensigtsmæssigt at lade spørgsmålet indgå i kommissoriet for den arbejdsgruppe, som ministeriet stod for at skulle nedsætte i foråret 1977 vedrørende intensive produktionssystemer i det praktiske landbrug. Arbejdsgruppen er sammensat således, at den foruden repræsentanter for de veterinære videnskaber har medlemmer fra såvel landbrugets organisationer som fra dyreværnsforeningerne.

Arbejdsgruppen afgav delbetænkning til justitsministeriet om intensive systemer for ægproduktion den 27. oktober 1977. Arbejdsgruppen konkluderer enstemmigt i delbetænkningen, at en samlet bedømmelse af de forhold, der er påvist i forbindelse med arbejdsgruppens undersøgelser og litteraturstudier, ikke giver tilstrækkelig begrundelse for principiel forkastelse af nogen af de tre produktionsformer for æglæggende høns (med dybstrøelse, med hældende netgulv eller med æglægningsbure), men derimod nok begrundelse for i henhold til dyreværnslovens grundprincip og i lyset af vor nuværende indsigt at rette opmærksomheden mod visse forhold ved bursystemers udformning og praksis, som bør tages op til ændring. Arbejdsgruppen indstiller, at der som forudsætning for en eventuel ophævelse af forbudet opstilles normer for en række forhold, der har forbindelse med bursystemernes indretning og anvendelse.

På denne baggrund indhentede justitsministeriet bl. a. en fornyet udtalelse fra det veterinære sundhedsråd, der i skrivelse af 27. april 1978 udtalte, at rådet fortsat ikke fandt tilstrækkelig begrundelse for at fastholde forbudet mod anvendelse af æglægningsbure, men at tilladelse forudsatte udarbejdelse af særlige betingelser. Rådet bemærkede yderligere, at der efter rådets vurdering var påvist et tilsvarende behov for regler om indretning og drift af buranlæg og iværksættelse af tilsyn i forbindelse med andre intensive systemer for ægproduktion, specielt netgulvsyste-